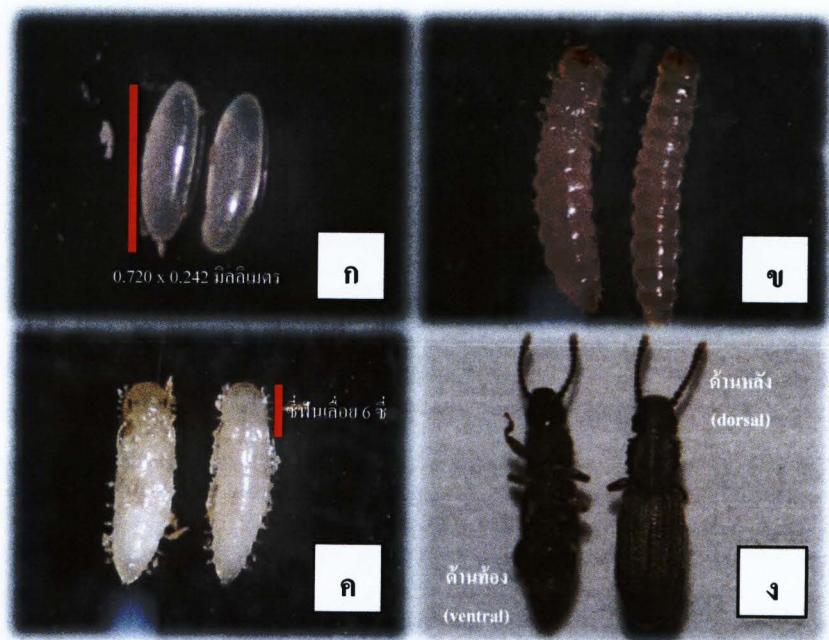


บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 การศึกษาของรากชีวิตของมอดพื้นเลือยในข้าวสารปั๊มน้ำ 1

ไข่ของมอดพื้นเลือยที่เลี้ยงด้วยข้าวสารพันธุ์ปั๊มน้ำ 1 ในจานหลุม 96 หลุม (96-well plate) ไข่ (ภาพ 4.1ก) ใช้วลามีเดลี่ 2.72±1.60 วัน และหนอนของมอดพื้นเลือย (ภาพ 4.1ข) เจริญจากวัยที่ 1 ไปเป็นวัยที่ 2, 3 และ 4 ใช้วลามีเดลี่ 2.42±0.97, 2.70±0.65, 2.74±0.90 และ 3.31±0.80 วันตามลำดับ มีอัตราการพักตัวก่อนเข้าดักแด๊ 1.10±0.30 วัน และเข้าดักแด๊ (ภาพ 4.1ค) เป็นระยะเวลา 5.92±0.67 วัน จึงออกมาเป็นตัวเต็มวัย (ภาพ 4.1ง) มอดพื้นเลือยตั้งแต่ระยะไข่จนถึงตัวเต็มวัยใช้วลามีเดลี่ 19.81±1.65 วัน (ตาราง 4.1)



ภาพ 4.1 รูปร่างลักษณะของมอดพื้นเลือย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus)
ระยะไข่ (ก) หนอน (ข) ดักแด๊ (ค) และตัวเต็มวัย (ง)

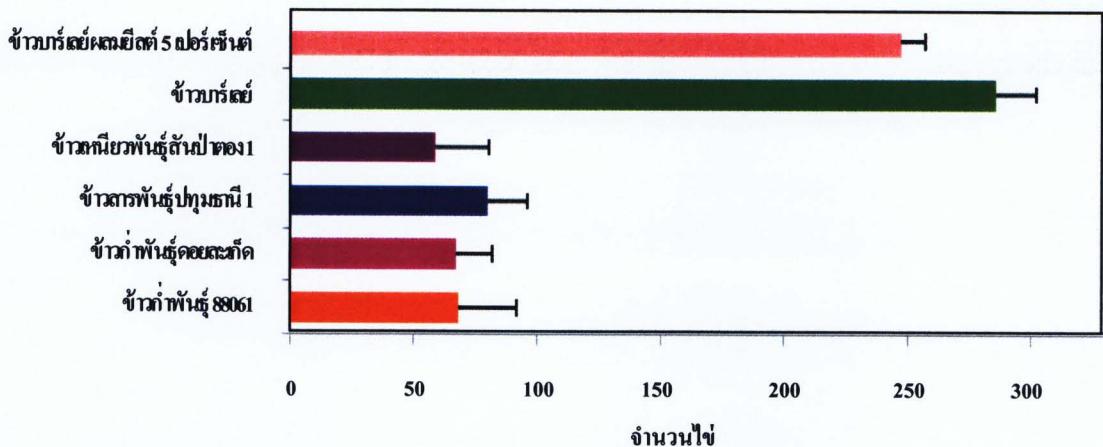


ตาราง 4.1 วงจรชีวิตของมดฟันเลือย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ในระยะต่าง ๆ เมื่อเลี้ยงด้วยข้าวสารที่ผสมข้าวสารบดหยาบ 10 เปอร์เซ็นต์

ระยะการเจริญเติบโต	ระยะเวลาในการเจริญเติบโต (วัน) \pm SE ^{1/}
ไข่	2.72 \pm 1.60
หนอนวัยที่ 1	2.42 \pm 0.97
วัยที่ 2	2.70 \pm 0.65
วัยที่ 3	2.74 \pm 0.90
วัยที่ 4	3.31 \pm 0.80
ก่อนเข้าดักแด้	1.10 \pm 0.30
ดักแด้	5.92 \pm 0.67
ระยะเวลาในการเจริญเติบโตทั้งหมด	19.81 \pm 1.65

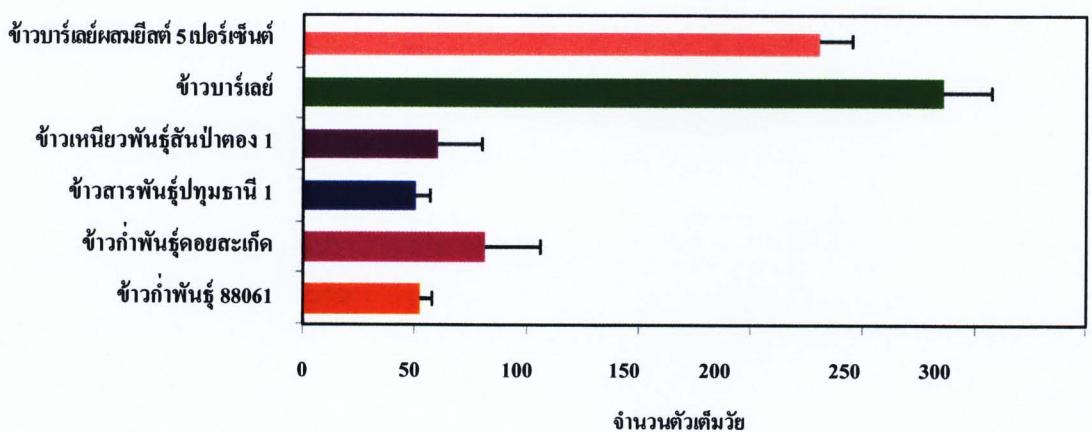
4.2 การศึกษาการวางไข่ และการเจริญเติบโตของมดฟันเลือยในอาหารชนิดต่าง ๆ

มดฟันเลือยกະเพกจำนวน 200 ตัวให้เวลาในการวางไข่ 5 วัน พบว่ามดฟันเลือยไข่ในพืชอาหารคือ ข้าวบาร์เลย์มากที่สุด (285.25 ± 16.76 ฟอง) แตกต่างจากจำนวนไข่ที่ใช้ข้าวบาร์เลย์ผสมยีสต์ 5 เปอร์เซ็นต์ ข้าวสารพันธุ์ปทุมธานี 1 ข้าวกำพันธุ์ 88061 ข้าวกำพันธุ์ดอยสะเก็ด และข้าวเหนียวพันธุ์สันป่า ทอง 1 เป็นอาหาร โดยมีจำนวนไข่เท่ากับ 246.50 ± 9.95 , 80.25 ± 15.69 , 68.25 ± 23.77 , 67.25 ± 14.73 และ 58.75 ± 21.69 ฟอง ตามลำดับ (ภาพ 4.2)



ภาพ 4.2 จำนวนไข่ของมดพื้นเดื่อย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ที่เลี้ยงด้วย
ข้าวกำพันธุ์ 88061 ข้าวกำพันธุ์คุยสะเก็ด ข้าวสารพันธุ์ปทุมธานี 1 ข้าวเหนียว
พันธุ์สันป่าตอง 1 ข้าวบาร์เลี้ยง และข้าวบาร์เลี้ยงผสมเมล็ด 5 เมอร์เซ่นต์

การศึกษาความสามารถในการเจริญเติบโตของมดพื้นเดื่อยตั้งแต่ระยะไข่จนพัฒนาเป็นตัวเต็มวัย พบร่วมกับตัวเต็มวัยสามารถเจริญในพืชอาหารต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดย เมลงสามารถเจริญได้ในข้าวบาร์เลี้ยงเมล็ดจำนวนเฉลี่ยมากที่สุดคือ 286.00 ± 21.71 ตัว รองลงมาได้แก่ ข้าวบาร์เลี้ยงผสมเมล็ด 5 เมอร์เซ่นต์ จำนวนเมลงคือ 230.75 ± 14.38 ตัว ข้าวกำพันธุ์คุยสะเก็ด และข้าวเหนียวสันป่าตอง 1 ซึ่งมีจำนวนตัวเต็มวัยเฉลี่ย 81.50 ± 24.97 และ 60.50 ± 19.84 ตัวตามลำดับ ข้าวกำ 88061 ซึ่งมีจำนวนตัวเต็มวัยเฉลี่ย 52.50 ± 5.32 ตัว (ภาพ 4.3)



ภาพ 4.3 จำนวนตัวเต็มวัยของมดพื้นเดื่อย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ที่เลี้ยงด้วยข้าวกำพันธุ์ 88061 ข้าวกำพันธุ์คุยสะเก็ด ข้าวสารพันธุ์ปทุมธานี 1 ข้าวเหนียวพันธุ์สันป่าตอง 1 ข้าวบาร์เลี้ยง และข้าวบาร์เลี้ยงผสมเมล็ด 5 เมอร์เซ่นต์

4.3 การศึกษาประสิทธิภาพของก้าชโอดูโซนในการควบคุมมดฟันเลือย

ก้าชโอดูโซนที่ระดับความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 2 ชั่วโมงใช้รัมโดยตรงในการกำจัดมดฟันเลือยพบว่า ระยะดักแด้ของมดฟันเลือย มีความสามารถในการทนทานต่อก้าชโอดูโซนมากที่สุดพบจำนวนแมลงตาย 60.83 ± 3.19 เปอร์เซ็นต์ ส่วนระยะไข่ หนอน และตัวเต็มวัยของมดฟันเลือยพบการตาย 100 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 4.2)

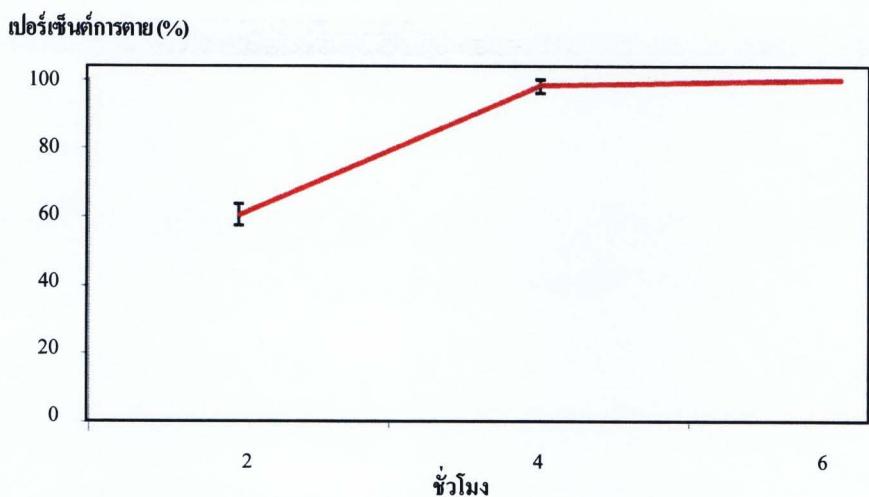
ตาราง 4.2 ระยะการเจริญเติบโตของมดฟันเลือย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ที่ทนทานที่สุดเมื่อรัมด้วยก้าชโอดูโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

ระยะการเจริญเติบโต	เปอร์เซ็นต์การตาย \pm SE [/]
ไข่	$100 \pm 0b$
หนอน	$100 \pm 0b$
คักแดี้	$60.83 \pm 3.19a$
ตัวเต็มวัย	$100 \pm 0b$

[/] ก่าเฉลี่ยในส่วนก์เดียวกันตามด้วยตัวอักษรที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

4.4 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้ก้าชโอดูโซนกำจัดมดฟันเลือย

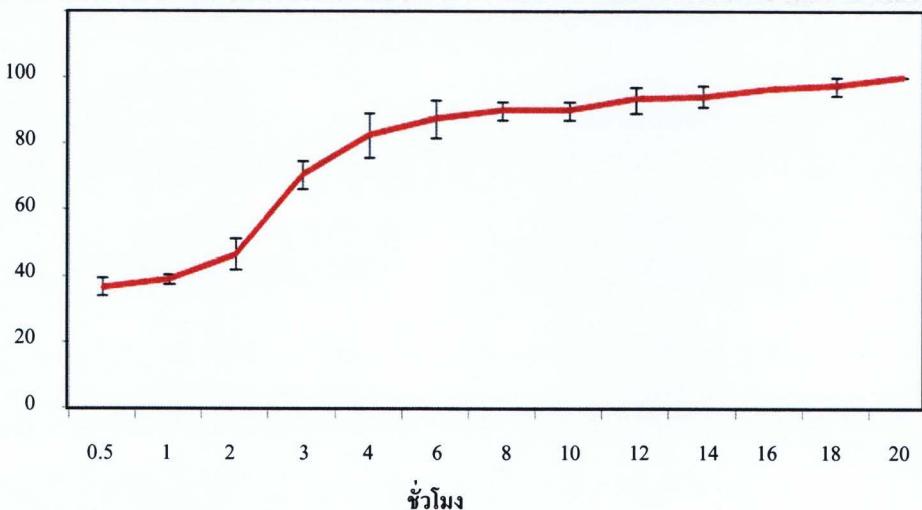
จากการศึกษาระยะดักแด้ของมดฟันเลือยที่เป็นระยะทนทานที่สุด เมื่อเพิ่มเวลาในการรัมจาก 2 ชั่วโมง เป็น 4 ชั่วโมง พบว่าแมลงมีการตายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 98.33 ± 1.32 เปอร์เซ็นต์ และพบว่าระยะเวลาที่ทำให้มดฟันเลือยตายอย่างสมบูรณ์คือ 6 ชั่วโมง (ภาพ 4.4) และมีค่า Median Lethal Time (LT_{50}) เท่ากับ 1.84 ชั่วโมง มีช่วงความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (Confidence Interval) เท่ากับ 1.62-1.98 ชั่วโมง



ภาพ 4.4 เปอร์เซ็นต์การตายของมอดพื้นเลือด *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ในระยะเวลาดักแด้ เมื่อได้รับก้าซ ไอ โโซน โดยตรงที่ความเข้มข้น 60 ppm เป็นระยะเวลา 2, 4 และ 6 ชั่วโมง

มอดพื้นเลือดระยะเวลาดักแด้ซึ่งเป็นระยะที่ทนทานที่สุดต่อก้าซ ไอ โโซนเมื่อนำมาปะปนอยู่ในข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 น้ำหนัก 1 กิโลกรัม และได้รับก้าซ ไอ โโซนความเข้มข้น 60 ppm พบว่ามีการตายของแมลงเมื่อได้รับก้าซ ไอ โโซนประมาณ 30 นาที และมีการตายเพิ่มขึ้น เมื่อเพิ่มระยะเวลาในการร่มมากขึ้น ดักแด้ของมอดพื้นเลือดที่ปะปนอยู่ในข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 มีการตาย 100 เปอร์เซ็นต์ เมื่อได้รับก้าซ ไอ โโซนที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง (ภาพ 4.5) ซึ่งมีค่า LT_{50} เท่ากับ 1.18 ชั่วโมง มีช่วงความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (Confidence Interval) เท่ากับ 0.92-1.68 ชั่วโมง

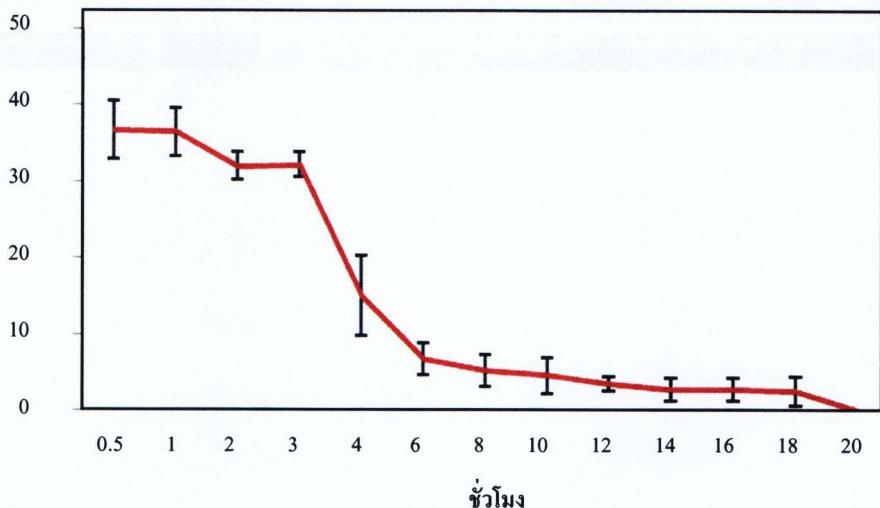
เปอร์เซ็นต์การตาย (%)



ภาพ 4.5 เปอร์เซ็นต์การตายของมอดพื้นเลือย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ในระยะเวลาเดี่ยวเมื่อรرمด้วยก้าชโอลูโซนในระยะเวลาต่าง ๆ ความหนาแน่นของดักแด๊นมอดพื้นเลือยเท่ากับ 30 ตัวในข้าวสารพันธุ์ขาวคอมมลี 105

ดักแด๊ของมอดพื้นเลือยมีการตายมากขึ้นเมื่อระยะเวลาในการรرمก้าชโอลูโซนเพิ่มมากขึ้น แมลงที่เหลือรอดหลังจากได้รับก้าชโอลูโซน สามารถพัฒนาไปเป็นตัวเต็มวัย พบว่าตัวเต็มวัย ดังกล่าวสามารถวางไข่ และเจริญเติบโตให้รุ่นลูก (F1) ได้ ในการรرمวิธีที่มอดพื้นเลือยได้รับก้าชโอลูโซน 0.5 ชั่วโมง หรือ 30 นาที มีผลทำให้มอดพื้นเลือยเหลือรอด และให้ลูกได้ (36.75 ± 3.77 ตัว) จำนวนรุ่นลูกลดลงพบรามอดพื้นเลือยได้รับก้าชโอลูโซนเป็นเวลานานขึ้น และไม่ปรากฏรุ่นลูกของมอดพื้นเลือยในรرمวิธีที่ดักแด๊ได้รับก้าชโอลูโซนเป็นเวลา 20 ชั่วโมง (ภาพ 4.6)

จำนวนตัวเต็มวัย



ภาพ 4.6 จำนวนตัวเต็มวัยรุ่นลูก (F1) ของมดพื้นเดื่อย *Oryzaephilus surinamensis* (Linnaeus) ที่ผ่านการรرمด้วยก๊าซโอโซน ที่ระยะเวลา 0.5, 1, 2, 3, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18 และ 20 ชั่วโมง

4.5 การศึกษาองค์ประกอบทางเคมี และคุณสมบัติทางกายภาพของข้าวสารพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 หลังจากการใช้ก๊าซโอโซนในการกำจัดแมลง

จากการนำข้าวสารพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 มารมด้วยก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง ทำให้ระยะดักแด้ที่ทนทานต่อก๊าซโอโซนมากที่สุดatyได้อย่างสมบูรณ์ (100 เปอร์เซ็นต์) จากนั้นนำมาตรวจสอบคุณภาพข้าวสารพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ที่เปลี่ยนไป โดยเปรียบเทียบกับคุณภาพของข้าวสารพันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 ที่ไม่ได้ผ่านก๊าซโอโซน ได้ผลการทดลองดังตาราง 4.3 และ 4.4

4.5.1. การวัดคุณภาพทางเคมี

ผลการวิเคราะห์ปริมาณของสารหอม 2-acetyl-1-pyrroline (2AP) ของข้าวสารขาวดอกมะลิ 105 ที่รرمด้วยก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมงพบว่า มีปริมาณสารหอมลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยข้าวสารที่รرمด้วยก๊าซโอโซนมีปริมาณสารหอม 1.15 ppm และข้าวสารที่ไม่ผ่านการรرمด้วยก๊าซโอโซนมีปริมาณสารหอม 2.07 ppm (ตาราง 4.3)

การวัดคุณภาพทางกายภาพ

4.5.2. ความชื้นของข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกระลิ 105

ความชื้นของข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกระลิ 105 ที่วัดโดยวิธีการอบด้วยความร้อน ในชุดความชื้นเท่ากับ 12.81 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแตกต่างกันกับความชื้นของข้าวสารที่ร่มด้วยก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ซึ่งมีความชื้นลดลงเป็น 12.28 เปอร์เซ็นต์ (ตาราง 4.3)

ตาราง 4.3 คุณภาพข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกระลิ 105 ที่ร่มด้วยก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง และข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกระลิ 105 ที่ไม่ผ่านการร่มด้วยก๊าซโอโซน (ชุดควบคุม)

กรรมวิธี	ความชื้น (%) ^{1/}	สารห้อม 2AP (ppm) ^{1/}
ชุดควบคุม	12.81a	2.07a
โอโซน 60 ppm 20 ชั่วโมง	12.28b	1.15b

^{1/} ค่าเฉลี่ยในส่วนที่เดียวกันตามด้วยตัวอักษรที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธี paired t-test

4.5.3. ความขาวของข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกระลิ 105

เมื่อนำข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกระลิ 105 ไปร่มด้วยก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง พบร่วมค่า b* (yellowness) ซึ่งเป็นค่าที่นำมาอธิบายความเหลืองของข้าวสาร มีค่าสูงขึ้น มีค่า b* เท่ากับ 8.38 ซึ่งแตกต่างกับ b* ของข้าวสารที่ไม่ผ่านก๊าซโอโซนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยมีค่า b* เท่ากับ 7.09 การที่ค่า b* มีค่าสูงขึ้นแสดงว่าก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง สามารถทำให้ข้าวสารเปลี่ยนสีไปเป็นสีขาวออกเหลืองได้ค่า L* (brightness) ซึ่งเป็นค่าที่นำมาอธิบายความโปร่งแสงของข้าวสาร ผลจากการที่ร่มด้วยก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง พบร่วมความโปร่งแสงมีค่าเท่ากับ 52.05 ซึ่งแตกต่างกับค่า L* ของข้าวสารที่ไม่ผ่านก๊าซโอโซนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยมีค่า L* เท่ากับ 47.85 การที่ค่า L* มีค่าสูงขึ้นแสดงว่าก๊าซโอโซนที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง สามารถทำให้ข้าวมีความโปร่งแสงมากขึ้นตามไปด้วย และเมื่อคูดัชนีความขาวของข้าวที่ไม่ผ่านก๊าซโอโซนเท่ากับ 47.36 และข้าวที่ร่มด้วยก๊าซโอโซนเท่ากับ 51.31

(ตาราง 4.4) สีของข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 เปรียบเทียบกับสีขาวโปร่งแสงไปเป็นสีเหลือง โปร่งแสง (ภาพ 4.7)

ตาราง 4.4 ความขาวของข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 ที่ร่มด้วยก๊าซ/ozone ที่ความเข้มข้น 60 ppm ที่ระยะเวลา 20 ชั่วโมง และข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 ที่ไม่ผ่านการร่มด้วยก๊าซ/ozone (ชุดควบคุม)

กรรมวิธี	L^* ^{1/}	b^* ^{1/}	Whiteness Index
ชุดควบคุม	47.85a	7.09a	47.36
โอโซน 60 ppm 20 ชั่วโมง	52.05b	8.38b	51.31

^{1/} ค่าเฉลี่ยในส่วนที่เดียวกันตามด้วยตัวอักษรที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธี paired t-test



ภาพ 4.7 การเปรียบเทียบสีของข้าวสารพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 ชุดควบคุม และข้าวที่ผ่านการร่มก๊าซ/ozone ที่ความเข้มข้น 60 ppm เป็นเวลา 20 ชั่วโมง